

Ai Cho Một Trong Những Kẻ Bé Nhỏ Uống, Người Đó Không Mất Phần Thưởng!

Hành trình ơn gọi đời sống thánh hiến qua lời kể của Chị Jéssica Picard, Nữ Tử Bác Ái.

Tôi chào đời cách đây 27 năm và lớn lên tại Ligny-en-Barrois miền Bắc nước Pháp. Tôi được rửa tội ngay sau khi sinh ra và mặc dù chúng tôi không thường xuyên đến nhà thờ tham dự Thánh Lễ, gia đình vẫn truyền đạt cho chúng tôi các giá trị của Đức Tin Công Giáo. Lúc nhỏ, tôi học nơi trường tư thục Công Giáo Notre-Dame-des-Vertus nên được Xưng Tội và Rước Lễ lần đầu. Lớn lên, tôi xa lìa Giáo Hội. Vào năm 17 tuổi khi làm việc với một gia đình Công Giáo chuyên nghề thủ-

công-nghệ, vấn đề Đức Tin được đặt ra. Sau đó nhân dịp tham dự Thánh Lễ vào ngày Lễ Thăng Thiên với chứng từ của một nữ điều-động-viên đã gieo vào lòng tôi niềm ước muốn sống đúng tư cách một tín hữu Công Giáo chân chính. Tôi liền trở lại nhà thờ tham dự Thánh Lễ và ngạc nhiên về sự tiếp đón nồng hậu của cộng đoàn xứ đạo. Thế là tôi tích cực tham gia vào các sinh hoạt của giáo xứ như phụ trách Nhóm Công Giáo Tiến Hành ngành thiếu nhi và Nhóm Giúp Lễ. Các dân thân tông đồ này làm nảy sinh nơi tôi ước nguyện lãnh bí tích Thêm Sức. Tôi liên hệ với Văn Phòng Dự Tòng của giáo phận và cùng với hai bà mẹ giáo lý viên khác, chúng tôi chuẩn bị lãnh bí tích Thêm Sức. Tôi được thêm sức năm 19 tuổi.

Vào một buổi cử hành phụng vụ Ngày Thứ Năm Tuần Thánh, Đức KITÔ Tôi Tớ đến nắm bắt tôi cách hết sức đặc biệt. Chiều hôm ấy, qua Lời Chúa trong Tin Mừng theo thánh Matthêu chương 20 câu 28 phán rằng: "Cũng như Con Người đến không phải để được người ta phục vụ, nhưng là để phục vụ và hiến dâng mạng sống làm giá chuộc muôn người", tôi hiểu rằng Chúa gọi tôi bước theo Ngài. Nhưng bước theo bằng cách nào thì tôi hoàn toàn mù tịt!!! Tôi liền thổ lộ tâm tình với Cha Mickael-Joseph Fleury, lúc ấy là Cha Phó của giáo xứ. Cha lắng nghe tôi với tình hiền phụ ưu ái. Sau đó Cha giới thiệu tôi với bà Véronique Gillot, phụ trách Văn Phòng Mục Vụ Giới Trẻ và cũng là thành viên Văn Phòng Ôn Gọi của giáo phận.

Nhờ được đồng hành thiêng liêng tôi hiểu rõ hơn điều xảy đến cho tôi và có thể diễn đạt niềm ước muốn lớn mạnh trong tôi: đó là tận hiến đời tôi cho THIÊN CHÚA. Thử theo Tiếng Gọi của Đức KITÔ Tôi Tớ tôi biết rằng mình không được kêu gọi để gia nhập đan viện kín nhưng đúng hơn là dâng hiến cuộc đời để phục vụ anh chị em trong thế giới.

Theo đề nghị, tôi viếng thăm nhiều cộng đoàn tu trì khác nhau. Chính trong khung cảnh này mà vào năm 2008 tôi đến Cộng Đoàn Các Nữ Tử Bác Ái ở Verdun. Tôi cảm thấy gần gũi ngay với tinh thần và linh đạo của thánh Vinh Sơn Phaolô, vị đại tông đồ của người nghèo.

Sau thời gian suy tư và nhiều lần đến sống nơi Cộng Đoàn để tìm hiểu, tôi chính thức gia nhập dòng Nữ Tử Bác Ái. Từ đó đến nay đã 4 năm trôi qua tôi cảm thấy thật hạnh phúc và không hề hối tiếc về chọn lựa của mình.

Hiện tại tôi sống trong Cộng Đoàn nhỏ nơi khu phố bình dân ở Calais miền Bắc nước Pháp. Sự vụ của chúng tôi là biểu lộ sự hiện diện của Giáo Hội giữa lòng xã hội có muôn vạn hình thức nghèo khổ. Qua tổ chức bác ái Secours Catholique và Hội Thánh Vinh Sơn Phaolô chúng tôi dần dần phục vụ giúp đỡ các gia đình lâm cảnh khốn khó. Riêng tôi, tôi dạy giáo lý cho các thanh thiếu niên trong khu phố. Tôi cũng giúp một nhóm trẻ chuẩn bị lãnh bí tích Thêm Sức.

Tôi xuất thân từ một gia đình có 4 người con. Tôi là con út. Ôn Gọi của tôi không gặp cản trở nào từ phía gia đình cũng không gây ngạc nhiên trong nhóm bạn bè. Mọi người ghi nhận tôi vẫn như trước nhưng tỏ ra thật hạnh phúc. Trong đời sống thánh hiến thì tình huynh đệ vô cùng quan trọng. Cuộc sống huynh đệ nâng đỡ, khuyến khích và giúp tâm trí tôi rộng mở. Chúng tôi đọc kinh chung vào ban sáng và ban chiều. Thánh Thể là trung tâm đời sống huynh đệ của Cộng Đoàn. Chính Thánh Thể quy tụ chúng tôi vào các giờ cầu nguyện. Chúng tôi không chọn lựa nơi chốn được sai đi. Nhưng ở bất cứ nơi nào được gọi đến để thi hành sứ vụ, chúng tôi đều biết rõ rằng, Đức Chúa GIÊSU KITÔ đang chờ đợi chúng tôi nơi các anh chị em nghèo, đau yếu, bệnh tật, cô đơn và các gia đình gặp khó khăn cần được trợ giúp về vật chất hoặc về tinh thần.

Chúng ta có bốn phận cổ vũ Ôn Gọi, nhưng Ôn Gọi cũng như Đức Tin, là một mầu nhiệm giữa THIÊN CHÚA, Đấng tuyển chọn và người được gọi, đáp lại Tiếng Chúa tận nơi sâu kín của lòng mình. Chúng ta đừng quên rằng Ôn Gọi thường nảy sinh từ các cộng đoàn xứ đạo. Đối với tôi, cộng đoàn giáo xứ đúng thật là một chứng tá tình yêu THIÊN CHÚA. Với các bạn trẻ, tôi xin mạo muội nói rằng:

- Đáp lại Tiếng Gọi của Chúa là một hành trình thật đẹp và chúng ta không bao giờ cô đơn. Trong Kinh Thánh, khi THIÊN CHÚA gọi, Người luôn luôn hiện diện bên cạnh chúng ta.

... ”Ai yêu cha yêu mẹ hơn Thầy, thì không xứng với Thầy. Ai yêu con trai con gái hơn Thầy, thì không xứng với Thầy. Ai không vác thập giá mình mà theo Thầy, thì không xứng với Thầy. Ai giữ lấy mạng sống mình, thì sẽ mất; còn ai liều mất mạng sống mình vì Thầy, thì sẽ tìm thấy được. Ai đón tiếp anh em là đón tiếp Thầy, và ai đón tiếp Thầy là đón tiếp Đấng đã sai Thầy. Ai đón tiếp một ngôn sứ, vì người ấy là ngôn sứ, thì sẽ được lãnh phần thưởng dành cho bậc ngôn sứ; ai đón tiếp một người công chính, vì người ấy là người công chính, thì sẽ được lãnh phần thưởng dành cho bậc công chính. Và ai cho một trong những kẻ bé nhỏ này uống, dù chỉ một chén nước lã thôi, vì kẻ ấy là môn đệ của Thầy, thì Thầy bảo thật anh em, người đó sẽ không mất phần thưởng đâu” (Mátthêu 10,37-42).

(“Église de Verdun”, Bulletin diocésain, No 17, 9 Octobre 2015, trang 263-265)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt

